

Livet på den smale sti

ØRSNES: Det er ikke bare troen som står sentralt når Guds Menighet samler sine til gudstjeneste på Ørsnes. Sangen er viktig, og musikken, men først og fremst

handler det om å leve på den smale sti.

Jeg ble ikke akkurat invitert. Guds Menighet synes ikke dagspressen er noe høyelig sted for evangeliet, men da jeg spurte fikk jeg lov til å komme; med penn, papir og kamera på et sondagsmøte med Guds Menighet på Ørsnes. I det romslige lokala hvor høye vinduer tar i mot det lille dagslyset som er å spore en regnværing ettermiddag i februar, finner jeg en plass blant menighetsframnette. Og de mange. Guds Menighet har totalt 430 medlemmer. 270 av dem bor på Ørsnes, og langt de fleste har møtt fram for å ta del i den gudstjenesten som finner sted i menigheten også forsamlingslokale nesten hver eneste sondag fra klokken fire til omlag syv.

Rommet er enkelt innredet med mange stoler, et lite podium og en talerstol. I tillegg finnes det orgel, et vakker, stort flygel, gitarer og en elektrisk bass. Innerst i et hjørne henger en velholdt lysekrona med hvite stearinlys.

Jeg settet meg og fær en liten, sort sangbok mellom henderne. Samtidig åpner menigheten munnen og lar toner og ord fylle absolutt hele rommet.

— Sanger er et middel til å bløtgjøre våre hjørter, står det i den lille sorte, og nettopp sangen følger gjennom hele gudstjenesten. Jeg kjenner igjen noen av melodiene fra Lanstad Salmebok, men ordene er det andre som har forstått. Menigheten kjenner imidlertid bokens innhold godt, og jeg blir sittende ganske stille og lytte.

Det er tro som er tema når dagens taler, forstander Rainer Stokvik etter hvert griper ordet. Tro, og de følger den troen må få for livet som leveres.

— Mange kan si det med munnen, men Jesus mente nok mer enn som sa, sier Stokvik og siterer flere bibelsitatser.

— Liksom legemet er dødt uten ånd, er troen død uten gjerninger. Livet må altså være i tråd med vår tro. Slik skiller det mellom død og levende tro.

For det holder ikke med ord i Guds Menighet, Rainer

Stokvik har fortalt meg at det livet vi lever som mennesker danner grunnlaget for det evige livet. Og livet skal leveres i det lave. Karrierejag og verdens anseelse betyr ikke mye for medlemmene av Guds Menighet. Det handler om å opparbeide seg en skatt i himmelen, og med det arbeidet følger forsakelsen.

— Jesus sa det: den som ikke er villig til å offre for mitt navns skyld, er meg ikke verdig. Det må altså finnes en innstilling inni oss som går på at vi vil leve livet med Jesus, at vi vil bære korset med han og at dette styret livet vårt. I følge bibelen finnes det to veier; en bred og en smal, og vi skal vandre på den smale. Det nyttet ikke å stå på et gatehjørne og spre Ordet hvis livet vi lever er en kontrast til innholdet. Da var det bedre å ikke si noe. Misjon, i den grad vi driver med det, gjøres gjennom holdning og adferd.

Guds Menighet har ikke mange seremonier. Barna følger foreldrene inn i menigheten uten dåp. De deltar i gudstjenesten, og det hender også at nye medlemmer kommer til utenfor selv om det ikke skjer så ofte lenger. Men den som tar imot Det Evgive Evangelium har plass i menigheten.

— Det Evgive Evangelium er rett og slett en gjennopprettelse av Jesu lære, forteller Stokvik når jeg spør.

— Den ble formidlet via engelen, som vi kan lese om i Johannes Åpenbaring, til vår grunnlegger Åanen Reinertsen. Stokvik sier at uten denne forståelsen vil det ikke være mulig å leve livet slik Jesus sier til vi skal. Uten Det Evgive Evangelium er veien til frelsen stengt.

— Det er mange andre kristne som sier at vi dermed dømmer

dem. Da må jeg sperre tilbake; hva med oss, som ikke har noen dår? Er det i følge din tro noe håp for oss? Da er svaret gjerne et motvillig nei. Men vi dømmer altså ikke. Vi har foretatt vårt valg slik det er opp til alle andre å velge for seg selv. Noen har forlatt oss.

De har også tatt et valg. Det er deres plikt. Men det er ikke noe fiendskap mellom oss av den grunn. Jeg har selv soßen som har brutt ut. Vi har kontakt som soßen flest.

Når Stokvik er ferdig med sin tale om troen synger menigheten igjett. Alle synger. De to forsangerne opper på podiet høres nesten ikke for folkets egen stemmekrak. Deretter kommer koret. Et rikholdig, blandet kor, akkompagnert av fløyte, klarinet, gitar og bass som løfter hele gudstjenesten med sin musikk.

— Vi har ikke et bestemt program som følges beständig, forteller Stokvik meg.

— Det er mye sang, og innimellom er det noen som ønsker å si noe.

Det er flere som går fram til talerstolen etter at koret har avsluttet sitt bidrag. Mange takker for møtet, for korsangen og musikken, og noen ber en bønn. Noen leser en sangtekst høyt og noen ber om at menigheten må syng sammen. Barna synger også. Jeg kan høre små stemmer blant alle de voksne. Barna smiler litt sjenert til meg over kanten på sangboken og rasler litt med en godtepose eller en rassel med tegnesaker. Tre timer er lang tid.

Men litt over syv avslutter Rainer Stokvik med en siste felles sang. Gudstjenesten er over. Og i grunnen var det ikke så fremmed, tenker jeg. Det minnet om den allminnelige kirkelyden med langsommere salmer om menneskets ringhet og svakhet, om syndens makt og livets prøvelser.

Menigheten reiser seg etter hvert og tar avskjed med hverandre. En klapp på skulderen, en klem, mange varme smil. Utøverne har de unge stukket hodene sammen.

— Ha det godt, er det noen som sier i det jeg forsvinner ut i mørket.

— Det var fint at du kom.

(Alle foto: Anki Gerhardsen)

Fakta om Guds Menighet

- Grunnlegger: Aanen Reinertsen fra Mandalsområdet
- Reinertsen grunna menigheten etter kall fra Gud i Chicago i 1883.
- Reinertsen vendte tilbake til Norge i 1887 og etablerte en menighet også her (Til Lofoten for 1900).
- Guds Menighet teller i dag totalt 430 medlemmer og nesten alle bor i Norge. Menigheten på Ørsnes består av 270 personer.

Anki Gerhardsen